

Fővárosi Ítéltábla

A határozat száma: 17.Pf.20.088/2024/6.

A felperes:

Felperes1 (Cím2.)

A felperes képviselője:

Dr. Orosz János Ügyvédi Iroda (Cím14, ügyintéző: Dr. Orosz János ügyvéd)

Az alperesek:

Alperes1 (cím1) I. rendű

Alperes2. (II. rendű alperes címe.) II. rendű

Az alperes képviselője:

Dr. Koncz Tibor Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: Dr. Koncz Tibor ügyvéd) I. rendű alperes képviselőjében

A per tárgya:

tulajdonjog megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

4.P.20.444/2021/56.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá az I. rendű alperest, hogy a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen meg 77.216 (hetvenhétezer-kétszáztizenhat) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 578/G. § (1) bekezdése alapján 4/5 arányban tulajdonát képezi élettársi vagyonszövetség címén a város belterület helyrajzi szám 1 helyrajzi számú ingatlan (perbeli ingatlan). Kérte a 4/5 tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének elrendelését is. Az I. és II. rendű alperest mindezek ténylegére kérte kötelezni.

[2] Az I. rendű alperessel szemben a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerint, perköltségigényt is előterjesztett.

[3] Az érvényesített jog és a kereseti kérelem ténybeli alapjául előadta, hogy név 1-nal (örökhagyó) élettársak voltak, amikor 2001-ben a perbeli ingatlanon építkeztek. Ehhez felhasználták azt a 15.000.000 forintot, amit korábbi házastársa fizetett ki részére készpénzben, valamint azt az 1.000.000 forintos megtakarítást, amit orvosként magánbetegei révén összegyűjtött.

[4] Jogalapként a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 28. § (1) bekezdésére és a Ptk. 137. § (3) bekezdésére is hivatkozott.

[5] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[6] Vitatta, hogy a felperes 15.000.000 forint különvagyonnal és 1.000.000 forint megtakarítással rendelkezett és azt az ingatlan építésére fordította. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a felperes előadása megfelelne a valóságnak, úgy az örökhagyó erre a 2013-ban tett közvégrendeletében mindenképpen utalt volna, ilyet azonban az nem tartalmaz. Vitatta az örökhagyó és a felperes közti élettársi kapcsolat kezdetét is, azt 2002-ben jelölte meg azzal, hogy az 2004-ben már nem is állt fenn.

[7] A II. rendű alperes a felperes kereseteinek teljesítését abban az esetben nem ellenezte, amennyiben a felperesi tulajdonszerzést követően is az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát terheli a bejegyzett jelzálogjoga, valamint az ennek biztosítására bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes 44/100 tulajdoni illetőséget szerzett -ráépítés jogcímén - a város belterület helyrajzi szám1 helyrajzi szám alatti 720 m² területű kivett lakóház, udvar megjelölésű ingatlanban. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[9] Megkeresni rendelte az ingatlanügyi hatóságot a tulajdonosváltások átvezetése érdekében azzal, hogy a II. rendű alperes jelzálogjoga, valamint a javára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom továbbra is az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát terheli, míg az alpereseket ennek tűrésére kötelezte.

[10] Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek összesen 2.262.800 forint perköltséget, amely 283.500 forint áfa összeget tartalmaz.

[11] A perköltség viselésről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett arra tekintettel, hogy a felperes 50%-ban lett pernyertes, mert 4/5 arányú, azaz 80/100 tulajdoni hányad vonatkozásában kérte tulajdonjoga megállapítását, mely igénye 44/100 arányban volt megalapozott.

[12] A felperes lerótt 1.500.000 forint kereseti illetéket, előlegezett 355.000 forint szakértői költséget és 3.600 forint tanúdíjat. A jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerint 1.500.000 forint + áfa és tárgyalásonként 100.000 forint + áfa megbízási díjban állapodott meg. A bíróság az eljárás során hat tárgyalást tartott.

[13] Ezen összegek 50%-a 2.262.800 forint, amely 283.500 forint áfa összeget tartalmaz az 1.050.000 forint ügyvédi munkadíj után.

[14] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségről döntő részének a megváltoztatását akként kérte, hogy fizetési kötelezettségét a másodfokú bíróság 1.297.600 forintra szállítsa le.

[15] Arra hivatkozott, hogy a perköltség számítása során az általa felszámított ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe annak ellenére, hogy 50%-ban pernyertes lett. A 2021. december 28. napján kelt írásbeli ellenkérelme mellékleteként csatolta a költségjegyzéket, megjelölve az ügyvédi munkadíj iránti igényét nettó 400.000, valamint tárgyalásonként további nettó 60.000 forintban. Figyelemmel a megtartott tárgyalásokra ezen összeg összesen bruttó 965.200 forint.

[16] Hivatkozott arra is, hogy a perre okot nem adott, mert csak a felperes teljes igényének az elfogadása, elismerése estén tudta volna a polgári peres eljárást elkerülni.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[18] Azzal érvelt, hogy a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint a felszámítással egyidejűleg okirattal is igazolni szükséges a költség felmerülését. Az I. rendű alperes megbízási szerződést nem csatolt, ezért az elsőfokú bíróság nem is állapíthatta meg az I. rendű alperes ügyvédi munkadíját. Megbízási szerződés nélkül a költségjegyzék bármilyen adatot tartalmazhat, azt semmi nem támasztja alá és nem igazolja.

[19] Helytállóan járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű alperes részére nem állapított meg perköltséget, hiszen saját elmondása szerint sem csatolta a vonatkozó megbízási szerződést, amely alátámasztaná igényét.

[20] Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperes a perre okot adott, mert a pert megelőző egyeztetés az I. rendű alperes elzárkózása okán volt sikertelen.

[21] A másodfokú eljárás során felmerülő perköltségét a csatolt megbízási szerződés alapján 300.000 forint + áfa összegben számította fel.

[22] A fellebbezés nem alapos.

[23] A fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének érdemét nem érintette, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátokra tekintettel kizárólag annak perköltség fizetésre kötelező rendelkezését bírálta felül.

[24] Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben nem vitatott mértékben – egyenlő arányban – állapította meg a felperes és az I. rendű alperes pernyertessége, pervesztessége arányát.

[25] A Pp. 83. § (2) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére. Az (5) bekezdés szerint a megtérítési kötelezettséggel nem érintett perköltség vagy annak hányada annak a félnek a terhén marad, akinél az felmerült.

[26] Ebből következően a felperes és az I. rendű alperes által igényelt perköltségek összevetésének volt helye. A perköltség részét képező ügyvédi munkadíjat mindkét fél a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján kérte megállapítani, és költségjegyzék előterjesztése útján számította fel.

[27] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az (5) bekezdés alapján a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján is felszámíthatja.

[28] A fenti szabályokból következően amennyiben a fél a perköltségét a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés alapján kívánja felszámítani, annak összegét okirattal szükséges igazolnia, hiszen annak összegét az IM rendelet nem szabályozza.

[29] Az I. rendű alperes azonban az igényelt ügyvédi munkadíj összegét okirattal nem igazolta, ezért az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor perköltségigényét figyelmen kívül hagyta.

[30] A Pp. 86. § (1) bekezdése szerint ha a fél a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet az arra vonatkozó védekezésének előterjesztése nélkül elismeri, és a perre nem adott okot, a perköltségét az ellenfél téríti meg.

[31] A perbeli esetben az I. rendű alperes érdemi védekezést terjesztett elő, ezért a Pp. 86. § (1) bekezdése szerinti konjunktív feltételek egyike nem teljesült. Annak ezért nincs jelentősége és nem vizsgálándó, hogy egyébként a perre okot adott-e.

[32] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[33] A felperes által a másodfokú eljárással felszámított ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mert a felszámított összeg nem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A megbízási szerződés szerinti munkadíjat a felek a teljes másodfokú eljárással összefüggő ügyvédi tevékenységre kötötték ki. A fellebbezés az ítélet érdemét nem érintette, a perköltséggel összefüggő ellenkérelem előterjesztése és e körben a jogi érvelés kifejtésével összefüggő szükséges ügyvédi, szakmai tevékenységhez arányos munkadíj igényt a másodfokú bíróság mérlegeléssel 50.000 forintban találta megalapozottnak. Az ellenkérelem előterjesztése ugyanis olyan időráfordítást, vagy szakmailag elmélyült munkát nem igényelt, amit 300.000 forint összegű munkadíjjal kellene ellentételezni.

[34] A feljegyzett fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 364. § utaló rendelkezésére tekintettel a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján határozott.

[35] Tájékoztatja a másodfokú bíróság az I. rendű alperest, hogy az illeték megfizetése az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2024. május 30.

Dr. Gyuris Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Dr. Kollár Zoltán s.k.
bíró